

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 20673

гр. София, 26.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 20 състав, в
закрито заседание на 26.05.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ралица Рачкова

като разглежда дело номер **6211** по описа за **2026** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166, ал. 4 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), вр. чл. 172, ал. 5 и ал. 6 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП).

Образувано е по жалба на жалба на И. В. К., с ЕГН [ЕГН], подадена чрез адв. М. П., срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) № GRAM-2532004 от 14.05.2026 г., издадена от полицейски инспектор към отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с която е приложена принудителна административна мярка (ПАМ) по чл. 171, т. 1, буква „з“), „гг“) от ЗДвП – „временно отнемане на СУМПС на водач, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца“.

Жалбата, съдържаща и искане за спиране на предварителното изпълнение на оспорената ЗППАМ на основание чл. 166, ал. 4 АПК. Твърди се, че изпълнението на акта ще доведе до сериозни негативни последици, някои от които дори застрашаващи здравословното състояние и живота на жалбоподателя, тъй като живее сам в [населено място] и често му се налага да пътува до [населено място] с цел проследяване на здравословното му състояние и предвид възрастта му. Посочва също така, че към момента на оспорване на процесната ПАМ има сключена застраховка „Гражданска отговорност“.

Административен съд - София-град, в настоящия състав, след като се запозна с доказателствата, представени с административната преписка, както и тези ангажирани от оспорващия, намира от фактическа и правна страна следното:

Искането за спиране на предварителното изпълнение на приложената ПАМ е процесуално допустимо. Същото е направено при висящо производство по оспорване на заповедта за прилагане на ПАМ и от лице, чийто права и законни интереси са засегнати неблагоприятно.

Разгледано по същество е основателно.

В конкретния случай спрямо И. В. К. е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, буква „з“), „гг“) от ЗДвП – „временно отнемане на СУМПС на водач, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца“. Заповедта препраща към съставения АУАН Серия GA № 5340312 от 14.05.2026 г., срещу И. В. К. за това, че виновно е нарушил

разпоредбата на чл. 140, ал. 1, пр. 1 от ЗДвП - лицето управлява МПС, което не е регистрирано по надлежния ред съгласно правилата на ЗДвП. В ЗППАМ е описано нарушението, а именно: В [населено място] по [улица]с посока на движение от [улица]към [улица]управлява лек автомобил К. С. с регистрационен номер собственост на В. И. К. с ЕГН [ЕГН], като до номер 78 при извършената проверка е установено, че водачът управлява горепосоченото МПС, което не е регистрирано по надлежния ред. Посочено е също така, че регистрацията на МПС е служебно прекратена по чл. 143, ал. 10 от ЗДвП на дата 24.03.2026 г.

Оспорената заповед подлежи на обжалване по реда на чл. 172, ал. 6 ЗДвП. Съгласно цитираната разпоредбата обжалването на заповедите за прилагане на ПАМ не спира изпълнението им. Специалният закон не предвижда основания за спиране изпълнението на визираните в чл. 172, ал. 1 ЗДвП заповеди, но по аналогия и с оглед препратката на чл. 172, ал. 5 от ЗДвП се прилага нормата на чл. 166, ал. 2, вр. ал. 4 от АПК.

Съгласно чл. 166, ал. 4 от АПК, допуснатото предварително изпълнение на административен акт по силата на отделен закон, когато не се предвижда изрична забрана за съдебен контрол, може по искане на оспорващия да бъде спряно от съда при условията на ал. 2, а именно - при всяко положение на делото до влизането в сила на решението, ако то би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Доколкото специалният ЗДвП не регламентира основанията, при които съдът може да спре незабавното изпълнение на заповед по чл. 172, ал. 1 ЗДвП, приложими са общите такива по чл. 166, ал. 4 вр. ал. 2 АПК. Предпоставката, при която съдът може да спре допуснатото по закон предварително изпълнение – какъвто е настоящият случай с оглед на разпоредбата на чл. 172, ал. 6 ЗДвП, е възможността предварителното изпълнение да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда като тя може да бъде причинена само от нови обстоятелства – такива, които са се осъществили след издаването на акта. Доказателствената тежест за тези нови факти и обстоятелства и въздействието им върху правната сфера на адресата на акта е на молителя. Според актуалната съдебната практика на Върховния административен съд по приложената в настоящия случай ПАМ при преценката по чл. 166, ал. 4 АПК съдът следва да съобрази не само твърдените вреди, но и дали при конкретните факти предварителното изпълнение реализира преследваната от закона цел и дали същата не е вече постигната.

Принудителната административна мярка по чл. 171, т. 1, буква „з“, „гг“) от ЗДвП има преустановителен и превантивен характер – насочена е към осигуряване спазването на изискванията за регистрация и застрахователно покритие на МПС, с оглед защита на обществения интерес и сигурността в движението.

В конкретния случай установеното с процесната заповед нарушение – липса на валидна застраховка „Гражданска отговорност“ – е отстранено след установяването, поради което фактическото основание за прилагане на оспорената принудителната административна мярка е отпаднало към настоящия момент. По делото са представени доказателства за сключена и действаща застраховка и възстановена регистрация на МПС. Освен това съдът намира, че със сключването на застраховка "Гражданска отговорност" настъпването на неблагоприятните правни последици с оглед наложената ПАМ са неутрализирани и защитимият обществен интерес - безопасност на движението, не е засегнат в значителна степен. В този смисъл са и изводите на ВАС, че когато към момента на издаване на заповедта или непосредствено след това са настъпили факти, от които следва, че защитимата от закона цел е реализирана, предварителното изпълнение не може да се разглежда изолирано от конкретната фактическа ситуация, нито да се ползва с презумпция за автоматична съразмерност.

При тези данни съдът намира, че преследваната от закона цел вече е постигната, а

продължаването на предварителното изпълнение чрез задържане на свидетелството за управление на МПС би довело до прекомерно и несъразмерно засягане на правата и законните интереси на жалбоподателя. Това засягане е реално, пряко и непосредствено, още повече че обществената опасност, обусловила налагането на мярката, вече е преодоляна чрез сключването на валидна застраховка „Гражданска отговорност“.

В настоящия случай искането за спиране се обосновава и с твърдения за сериозни негативни последици, някои от които дори застрашаващи здравословното състояние и живота на жалбоподателя, с оглед възрастта на жалбоподателя – 86 години, което в съвкупност с вече отстраненото нарушение и липсата на продължаваща опасност за обществения интерес, води до извод за основателност на искането за спиране.

Предвид изложеното настоящият състав приема, че са налице предпоставките на чл.166, ал. 4 във връзка с ал. 2 от АПК, тъй като в конкретния случай се доказаха нови обстоятелства – незабавното сключване на валидна застраховка и възстановяване на регистрацията – които водят до извод, че предварителното изпълнение не реализира преследваната от закона цел.

Водим от горното и на основание чл. 166, ал. 4, вр. ал. 2 от АПК, вр. чл. 172, ал. 6 от ЗДвП, Административен съд-София град, III отделение, 20-ти състав,

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА допуснатото предварително изпълнение на Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № GRAM-2532004 от 14.05.2026 г., издадена от полицейски инспектор към отдел „Пътна полиция“ – СДВР, с която е приложена принудителна административна мярка по чл. 171, т. 1, буква „з“), „гг“) от ЗДвП – „временно отнемане на СУМПС на водач, до решаване на въпроса за отговорността, но не повече от 6 месеца“, до приключване на производството по оспорването му с влязъл в сила съдебен акт

Определението може да се обжалва с частна жалба пред Върховния административен съд на Република България 7-дневен срок от съобщението до страните.

ПРЕПИС от определението да се изпрати на страните на основание чл.138, ал.1 АПК.

СЪДИЯ: